

Aleg. 123

Wniosek

w sprawie zmiany §. 12. ust. kraj. z dnia 15. sierpnia 1866 o konkurencyi parafialnej.

Z uwagi, że organiści i dyaki w obecnej dobie nie mają stałego utrzymania i zabezpieczenia i że w wielu parafiach cierpią niedostatek,

z uwagi, że kilkakrotnie już czy to drogą petycyj do Sejmu, czy przez Najprz. Konsystorze prosili o uregulowanie poborów służbowych — dalej

z uwagi, że §. 12. odnośnej ustawy kraj. złączył sprawę utrzymania organistów ze sprawą pokrycia potrzeb, z odprawieniem liturgii połączonych — wskutek czego stało się, że fundusz ten w wielu parafiach z powodu lokalnych trudności przy zbieraniu — nie płynny — sprawia, iż organiści faktycznie żadnej stałej płacy nie mają — nareszcie

z uwagi, że i Wydział krajowy w projektowanej przez siebie zmianie §. 12. — ustawy cytowanej — także nie odłączył funduszu na potrzeby liturgiczne, od funduszu dla wynagradzania organistów i przez to cała nadzieja polepszenia bytu organistów może spełznąć na niczem,

podpisani stawiają wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Paragraf 12. ust. kraj. o konkurencyi kościelnej w dotychczasowem brzmieniu znosi się, natomiast obowiązywać ma następujące postanowienie:

§. 12. »Wydatki na pokrycie potrzeb z odprawianiem liturgii połączonych, jako też na utrzymanie sług kościelnych — z wyjątkiem organistów, względnie dyaków — należy pokrywać przedewszystkiem ze źródeł, oznaczonych w §. 1. ust. z dnia 15. sierpnia 1866 i w §. 2. z dnia 16. kwietnia 1896 Nr. 25 dz. u. p. — O ile te wydatki nie dadzą się pokryć z tych źródeł, otrzyma rządcą kościoła, sprawujący duszpasterstwo na pokrycie tych kosztów od parafian ryczałt nie przewyższający rocznie kwotę 200 K.

§. 12a) Płaca organisty lub dyaka przy kościołach parafialnych i filialnych wynosi rocznie po wsiach najmniej 240 K, po miastach najmniej 300 K. Na tę płacę składają się: a) czysty dochód katastralny z gruntów, przeznaczonych na utrzymanie organisty lub dyaka; b) czynsze z budynków, przeznaczonych na utrzymanie organisty z wyjątkiem domu przeznaczonego na jego mieszkanie, w rzeczywistej wysokości, po odciążeniu ustawowej kwoty na utrzymanie i amortyzacyą; c) dochód z kapitałów i praw użytecznych, stanowiących dotacyę organisty; d) stałe renty i daniny w pieniądzech

i naturaliach, o ile one się opierają na tytule prawnym po strąceniu 10% wartości da-
nin w naturaliach na koszta ich ściągnięcia. — Od powyższych dochodów potrącić na-
leży wszystkie podatki monarsze, krajowe i gminne, oraz należność ekwiwalentową.

§. 12b) Dochody nie oparte na tytule prawnym, zwyczajowe, jak kolendy, petyty,
kartkowe i t. p., tudzież dochody tzw. kościelne, z okazji funkcji kościelnych lub
za granie podczas Mszy św. nie zaliczają się do stałego utrzymania organisty lub dyaka.

§. 12c) O ile wyżej wymienione źródła nie wystarczają na pokrycie stałej naj-
niższej płacy organisty w rocznych 240, względnie 300 koronach, są obowiązani do-
pełnić ją ci, na których według ustawy z dnia 15. sierpnia 1866 i z 16. kwietnia 1896
cięży obowiązek utrzymywania budynków kościelnych i plebańskich.

§. 12d) Komitet kościelny obliczy wysokość czystego dochodu z wyżej wyszcze-
gólnionych źródeł, oznaczy brakującą kwotę do stałej płacy organisty, a określoną
w §. 12a), rozłoży ją na strony konkurujące w myśl postanowień ustaw z 15. sierpnia
1866 i z 16. kwietnia 1896, — i zajmie się jej ściąganiem, które w razie sporu stron
konkurujących ma nastąpić w drodze egzekucyi politycznej.

§. 12e) Wypłata stałej płacy organistowskiej nastąpi za pośrednictwem rządu
kościół i za nieostępowanym kwitem corocznie w dwu równych ratach z końcem
czerwca i z końcem grudnia z dołu.

§. 12f) Określona przez komitet kościelny kwota ma być uważana jako stały
ryczałt na utrzymanie organisty lub dyaka przez lat sześć; po upływie sześciu lat ko-
mitet uzna, czy oznaczony na lat sześć ryczałt jest wystarczający, względnie poweźmie
nową uchwałę co do wysokości ryczałtu w granicach §. 12a).

§. 12g) Przeciw orzeczeniu komitetu parafialnego przysługuje stronom prawo
rekursu do c. k. Starostwa w 14 dniach — a przeciw orzeczeniu c. k. Starostwa
w przeciągu 30 dni prawo rekursu do c. k. Namiestnictwa, które po porozumieniu s
z kompetentną władzą dyecezyalną wyda orzeczenie, od którego nie przysługuje prawo
rekursu.

Lwów, dnia 8. października 1904.

Wnioskodawca :

Ks. Wilczkiewicz w. r.

*Szwed, F. Włodek, Fedorowicz, Potoczek, Bednarski, Skołyszewski, Huza, Merunowicz,
Vayhinger, Tarnawski, Rotter, Jabłoński, Kramarczyk, Dr. Łazarzski.*